

langt større Offer end ved den Jernbane, hvorom der for Øieblikket er Tale. Man maa altsaa indrømme, at selv om der med Hensyn til en Jernbane til Helsingør bliver tilstaaet fuld Toldgodtgjørelse, er det dog en meget ringe Beføstning for Staten, sammenlignet med, hvad der har været Tilfældet med alle andre Jernbaner. Naar man derfor, blot ved at yde Toldgodtgjørelse, opnaaer en Jernbane til Helsingør, og der foreligger et andet Forslag til en Jernbane i Fyen, hvor der ogsaa kun er forlangt Toldgodtgjørelse, saa maa det indrømmes, at Staten kommer meget billigt fra disse to Jernbaner.

Hvad den Form angaaer, hvori Vædringsforslaget er affattet, vil jeg dog gjøre den Bemærkning, at naar man retter § 2 saaledes, som Vædringsforslaget er stillet, saa vil det være vanskeligt at forstaae, hvad Meningen skal være; men det kunde jo let rettes mellem 2den og 3die Behandling, naar man iøvrigt var enig med den ærede Forslagsstiller. Saa vidt jeg forstod den ærede Forslagsstillers Øtringer, saa vilde han, at Entreprenuren ved Indførselen skulde erlægge 5 pCt. af Vædrernes Værdi, men derimod ikke den øvrige Told; Meningen maa altsaa være den, at Toldvæsenet med Hensyn til den øvrige Deel af Tolden direkte skal søge Godtgjørelse hos Kongerigets Finantser, og denne Ordning meente han vilde være meget anbefalende for Forslaget. Men jeg skal dertil bemærke, at hvis en saadan Ordning er mulig, hvis Toldvæsenet vil indlade sig paa en saadan Ordning, at det ikke modtager Tolden af den, som indfører Vædrerne, men strax faaer den af Kongerigets Finantser, saa vil det ligesaavel kunne skee med Hensyn til den fulde Told som med Hensyn til Differentien mellem den fulde Told og de 5 pCt., og det er altsaa ikke noget Særegt, at Udvalget holder paa, at den fulde Toldgodtgjørelse skal kunne indrømmes.

Sfcherning: Jeg har meget godt seet, at Vædringsforslaget, som det er stillet, vilde kræve en Forandring mellem 2den og 3die Behandling, men det ligger jo væsentligt deri, at det træder frem simpelt, og at Formen for

hele Paragraphen kan ordnes paa den Tid, som er passende til at foretage den Art Redaktionsforandringer. Jeg troer ikke, at den ærede Ordfører har ganske Ret i, at det vil være det Samme, enten man fastsætter, at Tolden strax paa den Indførendes Vegne skal erlægges af Kongerigets Finantser, eller at der skal erlægges 5 pCt. af Vædreren, og at der siden skal finde Afregning med Kongeriget Sted. Naar Kongeriget skal træde til og strax ved Indførselen erlægge Told af Vædrerne, saa maa der tages Forholdsregler, for at der kan være Control med Indførselen, men det vil paa alle Sider meget besvære og bebyrde Forretningerne; naar man derimod ganske simpelt holder sig til, at Indførselen kan skee strax, og det bliver konstateret, at den er skeet mod Erlæggelsen af de 5 pCt., saa bliver man indenfor de Former, som nu bestaae, og fremkalder ikke noget Krav paa ny Control. Naar det ærede Udvalg har meent, at man muligviis ved Hjælp af Eftergivelsen af de 5 pCt. kunde bringe en Entreprenur til at gaae ind paa Jernbaneanlægget, medens han ellers ikke vilde det, saa troer jeg, at det Raisonnement falder bort af sig selv; den Different, som derved kunde vindes — det er nemlig ikke 5 pCt. af hele Anlægs kapitalen — er saa ringe, at den umuligt kan komme i Betragtning ved det hele Foretagende. De 5 pCt. ere jo kun en Afgift paa de Gjenstande, som ikke ere Jordarbejder, ikke Arbejds løn, fort sagt Intet af det, som foretages i Landet selv, man kan gjerne sige, at de ere den ringeste Deel af den Sum, som hele Jernbanen koster. Jeg holder mig endnu overbevist om, at man vil gjøre saavel Staten som de Vedkommende, der have med denne Sag at bestille, en Tjeneste ved at tage en saadan Bestemmelse som den af mig foreslaaede. Det er gavnligt fra Begyndelsen af at betegne vor Betragtningssmaade af den Fortoldning, som vi ansee passende for Gjenstande, af den Art, det er gavnligt at vise, at vi, medens vi gjøre Udgiften, medens vi erlægge Tolden saaledes, som den nu er, i sig selv betragte den som en for de vedkommende Entreprenurer uhensigtsmæssig og ikke passende Afgift. Vi have gjort dette tidligere, og vi ville gjøre Uret i at afvige fra denne Vej; vi have gjort det med megen